

“Usahay ang mga tawo mobati nga sayop ang paghukom sa uban sa bisan unsang paagi. Samtang tinuod kini nga kinahanglang dili ka mopanghimaraut sa uban o mohukom kanila sa dili matarung nga paagi, kinahanglan ka nga mohimo og mga paghukom kabahin sa mga ideya, mga sitwasyon, ug mga tawo sa tibuok nimong kinabuhi. . . .

“Ang paghukom usa ka importante nga gamit sa imong kabubut-on ug nagkinahanglan og labihan nga pag-amping, ilabi na kon maghimo ka og mga paghukom kalabut sa ubang mga tawo. Ang tanan nimong mga paghukom kinahanglang giniyahan sa matarung nga mga sumbanan. Hinumdumi nga ang Dios lamang, kinsa nasayud sa matag kasingkasing sa indibidwal, ang makahimo og katapusang mga paghukom sa mga indibidwal (tan-awa sa Pinadayag 20:12; 3 Nephi 27:14; D&P 137:9). . . .

“ . . . Kutob sa imong mahimo, hukmi ang mga kahintang sa mga tawo kay sa maghukom sa mga tawo mismo. Kon posible, likayi ang paghimo og mga paghukom hangtud nga makabaton ka og igo nga kahibalo sa mga pang-hitabo. Kanunay nga magmahimong sensitibo ngadto sa Balaang Espiritu, kinsa makagiya sa imong mga desisyon” (*Matinud-anon sa Tinuhoan: Usa ka Pakisayran sa Ebanghelyo* [2004], 134–35).

“Usahay ang mga tawo mobati nga sayop ang paghukom sa uban sa bisan unsang paagi. Samtang tinuod kini nga kinahanglang dili ka mopanghimaraut sa uban o mohukom kanila sa dili matarung nga paagi, kinahanglan ka nga mohimo og mga paghukom kabahin sa mga ideya, mga sitwasyon, ug mga tawo sa tibuok nimong kinabuhi. . . .

“Ang paghukom usa ka importante nga gamit sa imong kabubut-on ug nagkinahanglan og labihan nga pag-amping, ilabi na kon maghimo ka og mga paghukom kalabut sa ubang mga tawo. Ang tanan nimong mga paghukom kinahanglang giniyahan sa matarung nga mga sumbanan. Hinumdumi nga ang Dios lamang, kinsa nasayud sa matag kasingkasing sa indibidwal, ang makahimo og katapusang mga paghukom sa mga indibidwal (tan-awa sa Pinadayag 20:12; 3 Nephi 27:14; D&P 137:9). . . .

“ . . . Kutob sa imong mahimo, hukmi ang mga kahintang sa mga tawo kay sa maghukom sa mga tawo mismo. Kon posible, likayi ang paghimo og mga paghukom hangtud nga makabaton ka og igo nga kahibalo sa mga pang-hitabo. Kanunay nga magmahimong sensitibo ngadto sa Balaang Espiritu, kinsa makagiya sa imong mga desisyon” (*Matinud-anon sa Tinuhoan: Usa ka Pakisayran sa Ebanghelyo* [2004], 134–35).

“Usahay ang mga tawo mobati nga sayop ang paghukom sa uban sa bisan unsang paagi. Samtang tinuod kini nga kinahanglang dili ka mopanghimaraut sa uban o mohukom kanila sa dili matarung nga paagi, kinahanglan ka nga mohimo og mga paghukom kabahin sa mga ideya, mga sitwasyon, ug mga tawo sa tibuok nimong kinabuhi. . . .

“Ang paghukom usa ka importante nga gamit sa imong kabubut-on ug nagkinahanglan og labihan nga pag-amping, ilabi na kon maghimo ka og mga paghukom kalabut sa ubang mga tawo. Ang tanan nimong mga paghukom kinahanglang giniyahan sa matarung nga mga sumbanan. Hinumdumi nga ang Dios lamang, kinsa nasayud sa matag kasingkasing sa indibidwal, ang makahimo og katapusang mga paghukom sa mga indibidwal (tan-awa sa Pinadayag 20:12; 3 Nephi 27:14; D&P 137:9). . . .

“ . . . Kutob sa imong mahimo, hukmi ang mga kahintang sa mga tawo kay sa maghukom sa mga tawo mismo. Kon posible, likayi ang paghimo og mga paghukom hangtud nga makabaton ka og igo nga kahibalo sa mga pang-hitabo. Kanunay nga magmahimong sensitibo ngadto sa Balaang Espiritu, kinsa makagiya sa imong mga desisyon” (*Matinud-anon sa Tinuhoan: Usa ka Pakisayran sa Ebanghelyo* [2004], 134–35).

